

Verborgen

Beeldtentoonstelling

Afval als metafoor

Elske Kroondijk

In het vorige nummer was een beeldtentoonstelling opgenomen over fotografie als venster van de ziel. Vragen als 'Hoe kijk je naar de wereld?', 'Wat bepaalt jouw perspectief?' kunnen door middel van fotografie inzichtelijk worden gemaakt. Fotografie fungeert op die manier als metafoor en geeft zo een inkijkje in de eigen binnenwereld.

In deze beeldtentoonstelling staat ook een metafoor centraal, eveneens verbeeld door fotografie. In de tentoonstelling zien we afbeeldingen voorbijkomen van afval. Papier, plastic, folie, blik: de natuur zit er vol mee, en hoe onwenselijk ook, het lijkt haast onvermijdelijk aanwezig. We kunnen afval ook zien als metafoor. Op die manier verwijst ze naar de rommel die we in ons eigen leven laten slingeren. Problemen, onverwerkte gevoelens, gemiste kansen: ze kunnen rondzwerven zonder dat we precies weten waartoe en waarom.

Geestelijk verzorgers hebben als geen ander weet van de onverwerkte vuilnis van hun gesprekspartners. Zij maken van dichtbij mee hoe mensen met de tragische aspecten van hun leven omgaan: de een verliest het onderweg, de ander tilt het met zich mee of stopt het weg. Ze weten daardoor ook dat er niet alleen zaken bij zitten die je onverhoopt 'bij het vuilnis' zou moeten zetten. Een scherp oog voor menselijke onvolkomenheden, de context waarin ze plaatsvinden, en de manier waarop ermee wordt omgegaan leveren soms een nieuw perspectief op.

De beeldtentoonstelling verkent deze perspectieven door beelden van zwerfafval aan te reiken, voorzien van een bijpassende verwoording. De verschillende soorten afval en de manier waarop het is achtergelaten, staan zo symbool voor de tragische zaken in een mensenleven. Enerzijds omgevingsvreemd en verstorend, anderzijds beeldbepalend en soms zelfs sierlijk. Tragiek vertroebelt, maar kan ook verrijken: Daarvan getuigen deze foto's.